

یکصد و ده قاعده حقوقی

قسمت پایانی

دکتر محمد رضا بندپی
(عضو هیأت علمی دانشگاه)

يعنى: دادرس بر کسی که فاقد ولی است ولایت دارد.
(ماده ۱۲۱۸ قانون مدنی - ماده ۲۶۶ قانون مجازات اسلامی)

۵۶- **الحاکم وارث من لا وارث له.**
يعنى: حاکم وارث شخص بدون وارث است.
(ماده ۸۶۷ قانون مدنی)

۵۷- **الغائب على حجته.**
يعنى: شخص غائب در دادرسی حق اقامه دلیل دارد.
(قواعد الفقهیه، ج ۳، ص ۸۶ - ماده ۳۰۵ به بعد قانون آینین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹)

۵۴- **الحاکم ولی الممتنع.**
يعنى: زن زانیه، مهریه ندارد.
(قياس اولویت و مفهوم مخالف ماده ۱۰۹۹ قانون مدنی)

دادرس بر شخص
امتناع کننده از انجام
تکلیف، ولایت دارد

۵۵- **الحاکم ولی من لا ولی له.**
يعنى: با غاصب به شدیدترین احکام رفتار می شود. (جوهر الكلام، کتاب غصب، ص ۱۰)

۵۳- **لا ينسب للساكت قول.**
يعنى: به شخص سکوت کننده چیزی منسوب نمی شود.
(سيوطی، الاشباه و النظائر، صص ۱۴۲ و ۱۴۳ - ماده ۲۴۹ قانون مدنی)

٦٤ - الشَّرْطُ جَائزٌ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا شُرُطًا أَحَلَّ حَرَامًا أَوْ حَرَمَ حَلَالًا.

يعنى: شرط کردن بين مسلمانان جائز است مگر شرطی که حرامی را حلال کند یا حلالی را حرام نماید.

(تحریرالمجله، صص ٧٥ و ٧٦ - ماده ٢٣٢ قانون مدنی)

٦٧ - الشَّرْطُ الْفَاسِدُ لَيْسَ بِمُفْسِدٍ.

يعنى: شرط فاسد عقد را باطل نمی کند.

(القواعد الفقهیه، ج ٤، صص ٢٠٠، ٢١٨، ٢١٧ - ماده ٢٣٢ قانون مدنی)

٦٨ - الظَّلَاقُ بِيَدِ مَنْ أَخْذَ بِالسَّاقِ.

(حدیث نبوی)

يعنى: طلاق به دست کسی است که عقد به دست او است. (مرد)

(حقوق خانواده، محقق داماد، صص ١٣٦ و ١٣٧ - ماده ١١٣٣ قانون مدنی)

٦٩ - أَكْلُ مَالَ بَهْ بَاطِلٌ.

متن: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ يُنْكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونْ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ... (نساء / ٢٩)

يعنى: اموال یکدیگر را به ناحق نخوردید مگر این که براساس تجارتی رضایت‌آمیز باشد.

٧٠ - الْمُؤْمِنُونَ عِنْدَ شُرُوطِهِمْ. (حدیث نبوی)

يعنى: مؤمنان به شرط‌های اشان پایین‌ندنند. (محقق داماد، قواعد فقه، بخش مدنی ٢، ص ٣٧)

٧١ - نَهَى النَّبِيُّ عَنِ الْغَرْرِ. (حدیث نبوی)

٦٤ - السَّاقِطُ لَا يَعُودُ كَمَا إِنَّ الْمَعْدُومَ لَا يَعُودُ.

يعنى: حق ساقط شده باز نمی گردد همچنان که چیز از بین رفته حیات نمی یابد. (تحریرالمجله، ج ١، صص ٣٦ و ٣٨ - بند ٣

ماده ٢٦٤ و ماده ٢٩٠، ٢٩١ و ٢٩٢ قانون مدنی)

٥٨ - الْبَيْعَانُ بِالْخَيْرِ مَا لَمْ يَقْتَرِفْ. (حدیث نبوی)

يعنى: متبایعین تا زمانی که از هم جدا نشده‌اند حق خیار دارند.

(مجله الاحکام العدلیه، ماده ٤ - کاتوزیان، عقود معین، ص ٤٦ - ماده ٣٩٧ قانون مدنی) ٥٩ - الْكِتَابُ كَالْحِطَابِ.

يعنى: نوشته مثل گفته است.

شرط کردن بين مسلمانان جائز است متى شرطی که

حرامی (ا) حلال کند یا حلالی (ا) حرام نماید

(القواعد والفوائد، ج ١ ص ١٩٨ - داشتماهه حقوق، ج ٤ ص ٤٢٢ - ٤٢٧)

٦٠ - الْحَرَامُ لَا يُحَرِّمُ الْحَلَالَ.

يعنى: عمل حرام بعدی، حلال قبلی را حرام نمی کند.

(تهذیب الاحکام، ج ٢، ص ٢٠٨ - ماده ١٠٥ قانون مدنی)

٦١ - الْحَقُّ الْقَدِيمُ لَا يُبْطِلُهُ شَيْءٌ

يعنى: چیزی نمی تواند حق به وجود آمده قبلی را از بین برد. (ماده ٩٧ قانون مدنی)

٦٢ - الْحَقُّ لِلْمُتَنَقَّدِمِ.

يعنى: اگر کسی ابتدا اقدام به ایجاد حقی نماید نسبت به آن بر دیگران اولویت دارد.

(ماده ١٤٢ قانون مدنی)

٦٣ - الْخَرَاجُ بِالضَّمَانِ.

يعنى: منافع در مقابل ضامن بودن است. (شرح المجله، ج ١، ص ٥٦ و ٥٧)

اگر کسی ابتدا

اقدام به ایجاد حقی

نماید نسبت به آن بر

دیگران اولویت دارد

٧٧ - اِقَامَةُ الْحُدُودِ إِلَى مَنْ أَلْتَهَى الْحُكْمُ.

يعني: اجرای حدود و مجازات‌ها به دست حاکم است. (اصل ۳۶ قانون اساسی)

٧٨ - الْأَمْتِنَاعُ بِالْإِخْتِيَارِ لَا يُنَا فِي الْإِخْتِيَارِ.

يعني: از روى اختيار و قدرت اگر باعث تحقق چيزی شويم، موجب نمي شود که فاعل را مسلوب الاختيار تلقی کرد.

(دانة المعارف حقوق، ج ۵، ص ۵۰ - ماده

قانون مجازات اسلامی) ۵۳

٧٩ - قَاعِدَةُ دَرَأٍ.

متن: الْحُدُودُ تُدْرَأُ بِالشَّبَهَاتِ.

يعني: اجرای حدود با حصول شبهه متوقف می شود.

- (الاشبه والنظائر، صص ۱۲۲ و ۱۲۳)

مواد ۶۶ و ۶۷ قانون مجازات اسلامی)

٨٠ - دَمُ الْمُسْلِمِ لَا يُذَهَبُ هَدَرًا.

يعني: خون مسلمان نباید پایمال شود.

(مواد ۲۱۲ و ۲۱۳ قانون مجازات اسلامی)

٨١ - الْضُّرُورَاتُ تَتَقدِّرُ بِقُدْرَاهَا.

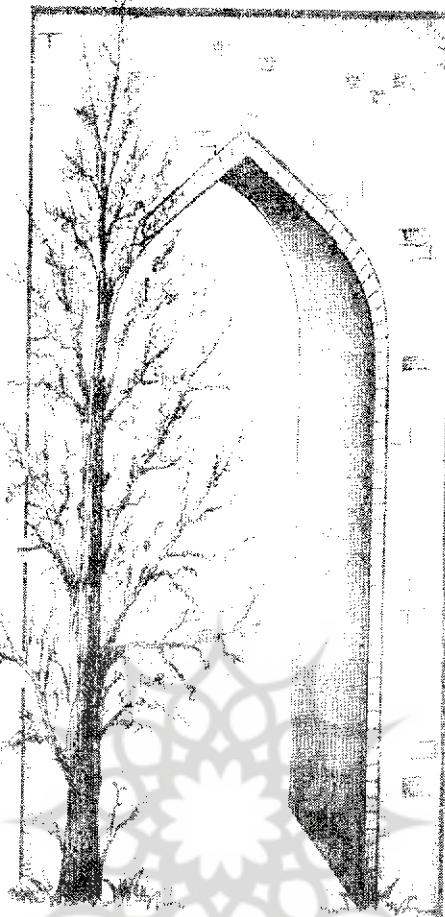
يعني: در موارد ضروری باید به حداقل اکتفا کرد. (ماده ۵۵ قانون مجازات اسلامی)

٨٢ - الْصَّرْوَاتُ تُبَيِّحُ الْمَحْظُورَاتِ. (حقوق رم: bahet legem: Necessitas non

يعني: ضرورتها باعث مباح شدن امور ممنوعه می شود.

(سوره مانده ۳۱ - سیوطی، الاشباه والنظائر،

ص ۶ - ماده ۵۵ قانون مجازات اسلامی)

يعني: معامله غرری (زیان اوری که تیجه آن نامعلوم است) باطل است.
(دکتر محمدی، مبانی استنباط حقوق اسلامی، ص ۹۴)

٧٢ - اَوْفُوا بِالْعُهُودِ. (مانده ۱۱)

يعني: به پیمانها و قراردادهای خود وفا کنید. (ماده ۱۰ قانون مدنی)

قواعد کیفری

٧٣ - لَا تَقِيَّةٌ فِي الدَّمَاءِ.

يعني: جایی که پای جان در میان است تقیه جایز نیست.

(وسائل الشیعه، ج ۱۱، ص ۴۸۳ - مکاسب، ج ۴، ص ۳۵۶)

٧٤ - عَمْدُ الصَّبَّيِ بِمَنْزِلَةِ الْخَطَاءِ -

يعني: فعل عمدى کودک همانند فعل خطای محسوب می شود.

(القواعد والقوانين، ج ۱، ص ۲۲۳)

٧٥ - لَا كَفَالَةٌ فِي التَّحْدِ. (حدیث نبوی)

يعني: شفاعت کردن و درخواست به تأخیر انداختن، در حدود جایز نیست.

(ترمیمولوی حقوق، ش ۴۵۰)

٧٦ - قَاعِدَةُ جَبَ.

متن: الْاسْلَامُ يُجْبِي مَا قَبْلَهُ. (حدیث نبوی)

يعني: مسلمان شدن، گناهان پیش از آن را پاک می کند.

(القواعد الفقهیه، ج ۱، ص ۴۶، ۳۹، ۳۶)

اصل ۱۶۹ قانون اساسی - ماده ۱۱ قانون مجازات اسلامی - ماده ۴ قانون مدنی)

قواعد اصولی و مشترک

۸۹- قاعدة اذن.

متن: الْأَذْنُ فِي الشَّيْئِي أَذْنُ فِي لَوَازِمِهِ.
معنی: اذن دادن در چیزی، اذن در لوازم آن نیز هست.

(القواعد و القواعد، ج ۲، ص ۷۰، قاعدة ۱۶۷)

۹۰- قاعدة اشتراک.

متن: همه مسلمانان در همه عصرها و زمانها نسبت به تکاليف شرعیه یکسانند.

۹۱- قاعدة تساقط.

متن: الْدَّلِيلُ إِذَا تَعَارَضَتِ تَسَاقِطًا.
معنی: اگر دو دلیل با هم معارض بودند هر دواز درجه اعتبار ساقطند.

۹۲- وَ أَنَّ الظَّنَّ لَا يَغْنِي عَنِ الْحَقِّ

شیئاً (سوره نجم / ۲۸)

معنی: و گمان، هیچ گاه چیزی از حق را بر ما روشن نمی سازد.

۹۳- الْوَلَدُ يَلْحُقُ بِأَشْرَفِ الْوَالِدِينِ.

معنی: فرزند به والد شریفتر (مسلمان) تعلق می گیرد. (از حیث مسلمان بودن).

۹۴- عدل و انصاف.

متن: اگر در تعلق مالی به یکی از دو نفر مردد باشیم بین آن دو بالمناصفة تقسیم می گردد.

۹۵- فحوا

رعايت مفهوم موافق در جمله يا دستور و سريات دادن حكم از فرد ضعيف به فرد قوي.

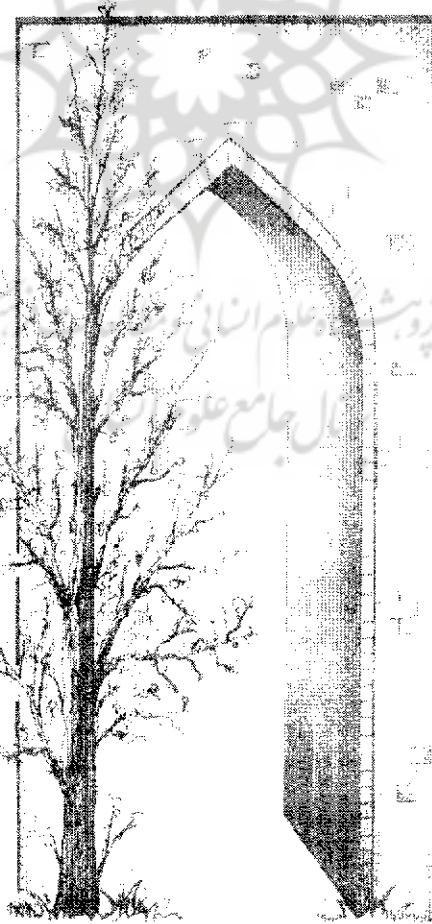
کار قابل انجام

دادن به واسطه

حدوث کار غیر

ممکن، از کردن

ساقط نمی شود

۸۳- قاعدة ارش.

متن: كُل جنایة لا مقدار لها فيها ارش.
معنی: بر هر جنایتی که دبهاش معین نشده، ارش تعلق می گیرد.
(ماده ۳۶۷ قانون مجازات اسلامی)

۸۴- كُل عُضُوٌ تُقْتَصَصُ مِنْهُ مَعَ وُجُودِهِ تُؤْخَذُ الدِّيَةُ مَعَ قَدِيْدِهِ.

معنی: هر عضوی که موجود است باید قصاص شود و در صورت فقدان، به جایش دیه گرفته می شود.
(ماده ۲۹۳ قانون مجازات اسلامی)

۸۵- قاعدة اضطرار.

متن: كُل مُحَرَّمٍ اضطَرَرَ إِلَيْهِ فَهُوَ حَلَالٌ.
معنی: در حال اضطرار، هر حرامی، حلال می شود. (ماده ۵۵ قانون مجازات اسلامی)

۸۶- كُلُّ مَنْ لَمْ يُبَاشِرْ بِالْقَتْلِ لَمْ يُقْتَصَصْ مِنْهُ.

معنی: هر فردی که مباشر قتل نباشد قصاص نمی شود.
(تبصره ۱ ماده ۲۶۹ و ماده ۲۰۷ قانون مجازات اسلامی)

۸۷- لَا دِيَةٌ لِمَنْ قُتِلَ الْحَدُّ.

معنی: دیه به کسی که بر اثر اجرای حد کشته شده باشد، تعلق نمی گیرد.
(ملک ماده ۳۲۲ قانون مجازات اسلامی)

۸۸- لَا رِبَا إِلَّا فِيمَا يُكَالُ أَوْ يُوَزَّنُ.

معنی: ربا جز در اموال مکیل و موزون جاری نیست.. (ماده ۵۹۵ قانون مجازات اسلامی)

مثل آیه (الاتقْل لِهِمَا أَفْ) که به طریق اولی،
ضرب و شتم والدین را هم نهی می‌کند.

۹۶- مقدمه واجب، واجب است ولی مقدمه
حرام، حرام نیست مگر موصل به حرام باشد.

۹۷- قاعده تلازم.

متن: كُلَّمَا حَكَمَ يَهُ الْعُقْلُ حَكَمَ يَهُ الشَّرْعُ وَ
كُلَّمَا حَكَمَ يَهُ الشَّرْعُ حَكَمَ يَهُ الْعُقْلُ.
يعنی: بر هر چه که عقل حکم کند، شرع هم
حکم می‌کند و بر هر چه که شرع حکم
می‌کند، عقل هم حکم می‌نماید.

۹۸- الممنوع شرعاً كالممتنع عقلاً.

يعنی: چیزی که شرعاً ممنوع است گویا
عقلاً هم قابل انجام نیست.

(تحریرالمحله، ص ۳۴)

۹۹- اجتهاد در مقابل نص جایز نیست.

(تحریرالمحله، ج ۱، ص ۲۱ - اصل ۱۶۷
قانون اساسی)

۱۰۰- الْمُيْسُورُ لَا يُسْقَطُ بِالْمُعْسُورِ.

يعنی: کار قابل انجام دادن به واسطه حدوث
کار غیرممکن، از گردن ساقط نمی‌شود.

(القواعد الفقهية، ج ۴، ص ۱۲۱)

۱۰۱- اعْمَالُ الْكَلَامِ أَوْلَى مِنْ اهْمَالِهِ.

برای کلام و عبارت به کار رفته، معنی و
مفهوم قابل شدن، بهتر از بیهوده پنداشتن آن
است.

۱۰۲- الْأَصْلُ دَلِيلٌ حَيْثُ لَادِلِيلٍ.

اصل در جایی قابل استناد است که دلیل
قانونی موجود نباشد.

(عواوند الأيام، ص ۷۳ - مواد ۱۹۷ و ۱۹۸)

قانون آینین دادرسی مدنی)

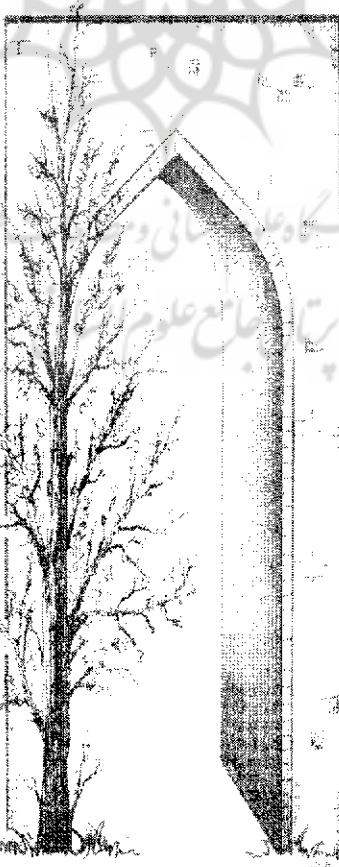
دیه به گلله گه

در اثر اجرای حد گشته

شده باشد، تعلق

نهی گید

۱۰۳- الْمُطْلُقُ يَنْصَرِفُ إِلَى فَرِدٍ شَانِعٍ.
معنی و مفهوم موضوع مطلق، به فرد شایع
و رایج آن منصرف است.

۱۰۴- قُبْحُ تَأْخِيرِ بَيَانِ دَرْوَقَتِ حاجت.
بیان نکردن مراد و مقصد در موقع نیاز
بدان ناپسند است، ولی سکوت در وقت بیان
خود نوعی بیان است.

۱۰۵- مَا مِنْ عَامِلٍ وَّقَدْ حُصَنَ.

هیچ عامی نیست که تخصیص نخورد
باشد.

۱۰۶- وَصْفٌ بِهِ مُوصَوفٌ نَزَدِيْكَ تَرْ
برمی گردد.

اگر چند موصوف با یک وصف بیان شده
باشدآن وصف، متعلق به موصوف آخر خواهد
بود.

۱۰۷- مُورَدٌ، مُخَصَّصٌ نِيْسَتَ.

اگر چیزی برای مورد خاصی ذکر شده
باشد، دلیل بر آن نیست که فقط به آن مورد
خاص تعلق دارد.

۱۰۸- الْإِجْتِهَادُ لَا يَنْقُضُ بِمِثْلِهِ.

اجتهاد را اجتهاد دیگر نقض نمی‌کند.

(الاشبه والناظير، ص ۴۱ - تحریرالمحله، ج
۱، ص ۲۲)

۱۰۹- إِذَا جَاءَ الْإِحْتِسَامُ بَطَّلَ
الْإِسْتِدَلَالُ.

اگر احتمال به جایی وارد شود استدلال
فایده‌ای ندارد.

(دکتر محمدی، قواعد فقه، ص ۱۶۱)

۱۱۰- إِذَا زَالَ التَّابِعُ عَادَ الْمُمْنَوِعُ.

اگر مانع برطرف شود موضوع منع شده
به جای خود برمی گردد.

(دانشنامه حقوقی، ج ۴، ص ۴۲۲ - ۴۳۷)
